

[Glistrup]

er helt enig, hvis vi kan fjerne vederlaget til Folkeetingets medlemmer, så man kun er folketingsmedlem af idealisme og ikke for at rage penge til sig. Men selv om SF vil være med i det, har vi jo kun 40 stemmer for det, desværre. Alle de andre stemmer jo for at bevare disse tilskud til folketingsmedlemmer. Det er ligefrem en pligt for os at tage imod pengene, desværre.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Sagen er den, at der ikke er nogen, der kan tillade sig at stille sig op og sige, at SF'ere ikke forsvarer ytringsfriheden. Det var hr. Glistrup lige ved at få sagt, at sådan måtte det være, når jeg tillod mig at tage ordet til det, som hr. Glistrup siger. Det er jo noget vrøvl, det kan ethvert barn jo høre, fordi det, jeg siger, er da ikke, at hr. Glistrup ikke har lov at ytre sig lige så ... nej, det må jeg vist ikke sige, hvis jeg skal holde mig inden for forretningsordenen, men hr. Glistrup må jo sige, hvad der passer ham. Det kan jeg ikke anfægte, men jeg vil ikke blive ved med at høre på det uimodsagt. Derfor har jeg taget ordet.

Jeg kan i øvrigt konstatere, at hr. Glistrup hylder det princip, at de, der går på højere uddannelser, på universiteter m.v. for at uddanne sig bl.a. til jurister, skal have deres uddannelse betalt af det offentlige. Uanset om hr. Glistrup har kørt som erhvervschauffør, eller hvad han har, er universiteterne finansieret af det offentlige.

De, der ikke skal have denne mulighed, er altså lønmodtagerne som specialarbejderne og ufaglærte kvinder, som gerne skulle forbedre deres muligheder for at få arbejde - på dem må der ikke ofres én krone.

Velbekomme, skal jeg sige til Det Radikale Venstre.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Vi har på intet tidspunkt lagt skjul på, hvad formålet med dette lovforslag er. Der ligger en regelforenkling i, at man fremover får udbetalt den samme godtgørelse, uanset hvilke indkomstforhold man har haft forud for deltagelsen. Derudover er der tale om en besparelse i 1990 på 65 mio. kr.; dette er hensigten med lovforslaget. Det har vi ikke lagt skjul på og gør det fortsat heller ikke.

Så kan man naturligvis diskutere: Hvilke konsekvenser får dette for den uddannelsesindsats, loven omhandler? Her er jeg helt uenig både i den beskrivelse, som hr. Bakholt har givet, og i den beskrivelse, som hr. Stilling har givet.

Det vil slet ikke få så negative konsekvenser, som vi har fået beskrevet her fra talerstolen. For det første sker der ingen ændringer i godtgørelsen til de mange ledige, som går på disse kurser. For det andet sker der heller ingen ændringer i godtgørelsen for de allerlavest lønnede på arbejdsmarkedet.

For de personer, som modtager den ekstra godtgørelse i øjeblikket, ved vi, at langt hovedparten er på kurser under de vilkår, at de får løn af deres arbejdsgiver.

Det er min ganske bestemte overbevisning, at det, vi gør her, ikke vil få nævneværdige konsekvenser og slet ikke på lidt længere sigt i retning af at skade uddannelsessystemet. Vi gør det med god samvittighed.

Jeg blev endvidere bedt af hr. Bakholt om at tage stilling til den beskrivelse, som hr. Glistrup her fra talerstolen gav af vores arbejdsmarkedsuddannelsessystem. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg har betydelige vanskeligheder ved at få den beskrivelse, som hr. Glistrup gav, til at passe sammen med den virkelighed, som jeg oplever, når jeg besøger de pågældende uddannelsesinstitutioner.

Glistrup (FP):

Fru Lilli Gyldenkilde hævdede, at jeg vil betage hende nogen som helst ytringsfrihed. Det er, fordi fru Lilli Gyldenkilde åbenbart ikke selv kan huske, hvad hun sagde i første indlæg.

Det, hun sagde i første indlæg, var, at hun og hendes skulle have ytringsfrihed, og vi andre skulle ikke have lejlighed til at udtale os. Det var det, jeg opponerede imod, og det vil fru Lilli Gyldenkilde selv kunne læse, når hun får fortrykket af forhandlingerne.

Dernæst påstod fru Lilli Gyldenkilde, at jeg mente, at skatteyderne skulle betale for at uddanne noget så overflødigt som jurister. Jeg kunne aldrig drømme om at mene, at skatteyderne skulle betale en øre for, at vi skulle få flere jurister i dette land. Vi har mere end rigeligt af jurister og har absolut ikke brug for én eneste skatteyderkrone til det formål.

Når vi så vender tilbage til det, som denne sag drejer sig om, er det ikke det, som fru Lilli